

[Thisted Knudsen.]

kommuner kommer til at føle de stærkt stigende udgifter. Disse udgifter betyder nye skatter, og med det system, vi har for beskatning, ikke mindst af jorderne, vil det uvægerlig betyde, at beskatningen af jordværdierne stiger — og stiger meget føleligt. Vi har gentagne gange peget på spørgsmålet om beskatningen af landbrugsjorden, som jo er aktuelt. Det ærede medlem hr. Ove Hansen var, da vi engang var sammen til et møde, glødende tilhænger af skat efter evne. Jeg ved ikke, om det ærede medlem vil sige, at skat på jordværdi er skat efter evne; det er det i hvert fald ikke for landbrugets vedkommende. Dets økonomiske vanskeligheder er åbenbare; dets evne til at betale stigende jordskatter er i hvert fald ikke til stede.

Jeg vil gerne notere dette, fordi det er klart, at sådan vil det komme til at gå selv med det system, vi har bygget op. Vi erkender, at det er et skridt fremefter at få lagt dette loft.

Det ærede medlem hr. Ove Hansen talte om ligningsforholdet. Det er efter min opfattelse upraktisk, at amtskommunen efter loven skal fastsætte ligningsforholdet inden den 31. december, for at det kan have virkning for det kommende skatteår. Her står man altså i den ulykkelige situation, at man skal fastsætte et ligningsforhold — hvis man ikke bliver ved det gamle — uden egentlig at kende noget til, hvordan udgifterne kommer til at ligge. Det er en ting, som burde rettes. Jeg kan godt se — og det ved jeg det ærede medlem hr. Ove Hansen vil give mig ret i — at det ville være bedre, om kommunerne havde overblik over deres skatteudskrivning, før de blev tvunget til at fastsætte ligningsforholdet, men sådan er det desværre ikke i dag. Det ærede medlem siger, at man bør overlade afgørelsen til kommunerne og skyde amtsrådene til side, men er sandheden dog ikke den, at amtsrådsmedlemmerne også er folkevalgte repræsentanter? De er vel lige så gode som de folk, der sidder i kommunalbestyrelser, byråd og sogneråd. Jeg kan ikke se, at der er noget principielt forkert i, at det er amtsrådene, der påser, at der ved ligningsforholdets fastsættelse tages alle de nødvendige hensyn for at få tilvejebragt en rimelig og

fornuftig beskatning på dette meget vigtige område.

Jeg går ud fra, at der nedsættes et udvalg til at behandle dette lovforslag — og måske også det andet, der er til behandling i dag — og der er visse ting, vi gerne vil se på i dette udvalg. Det gælder bl. a. den dispensationsbestemmelse, hvorefter den højtærede indenrigsminister bemyndiges til i ganske særlige tilfælde at tillade, at grundskyldpromillen udgør mere end 35. Jeg går ud fra, at det ikke er hensigten at benytte denne beføjelse til at komme over de 35, men at problemet kan opstå, hvor man ønsker at foretage en nedsættelse af promillen.

Det andet problem, der foreligger, er den aftrapning, der finder sted ned til 35. Der er i hvert fald en enkelt kommune, der ligger meget højt, helt oppe på 53, det er Rubjerg-Mårup. Den er måske noget enestående, men det er muligt, der her består et problem vedrørende aftrapningen, som vi også kan drøfte i udvalget.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

H. C. Toft: Den højtærede indenrigsminister har her fremsat et lovforslag om ændring i beskatningen til kommunerne af faste ejendomme. Det er allerede blevet sagt af de ærede medlemmer hr. Thisted Knudsen og hr. Ove Hansen, at det sikkert ikke er med ministerens varmeste støtte, lovforslaget fremsættes.

Det er i løbet af det sidste par år snart mange gange, vi har behandlet lovgivningen vedrørende de faste grundskatter til kommune, amt og stat, og hvor det ikke er lykkedes for os, der befinder os på oppositionsside her i salen, at nå frem til en virkelig nedsættelse af beskatningen af fast ejendom til kommunen, således som vi kunne have ønsket det, men regeringspartierne har dog vist større og større imødekommethed over for vore synspunkter.

Vi har for det første ment, at det var urimeligt, at det offentlige forlods pålagde landbrugsjorden en skattebetaling, der skulle finde sted, uanset om der var en indkomst hos ejeren at betale med eller ikke, fordi man ved at beskatte landbrugsjorden var med til at forringe landbrugets konkurrenceevne over for andre landes landmænd,